

CVIČEBNÍ LISTY.

Příloha „Vojenských Rozhledů“.

ČÍSLO 4.

ROČNÍK V.

Úlohy z praktického výcviku.

Řídí: Major Q. M., škola pro výchovu důstojníků v zál. pěšího vojska v Košicích.

Metoda výcviku malých jednotek — materialisace účinku palby.

Moderní válka jest charakterisována mohutností palby, což také zdůrazňuje náš cvičební řád pro pěší vojsko podle zkušeností ze světové války. Organisace pěchoty v družstva měla velký vliv na způsob jejího boje, neboť umožnila neobyčejně pružný manévř a zvýšila mohutnost palby, aniž tím překáží pohyblivosti. Družstva, která se během boje rozčlení v roje nepravidelně do hloubky a šířky s rozstupy a vzdálenostmi mezi sebou, umožňují pěchotě manévřovati jako nikdy před tím. Jejich lehké kulomety s dokonalým výkonem specialisují se stále víc a více pro boj na střední a krátké vzdálenosti do 1200 m a svou palbou nahrazují do těchto vzdáleností předválečnou četv o 30 mužích, střelících hromadně.

Za těchto okolností jest lehký kulomet velmi nebezpečná zbraň (hlavně pro protivníkovu pěchotu), jejíž účinek možno zvýšiti v obraně ještě tím, že se zbraň dobře zastírá, aby nebyla viditelná. Posuzujeme-li tyto vlastnosti družstva, takto vyzbrojeného, vidíme, že spojuje v sobě za útoku dva základní principy boje — pohyb a palbu.

Palba hraje úlohu prvotní, pohyb však jest rozhodující.

Tyto dva pojmy, pohyb a palba, jsou vsutku nerozlučitelny a nemůžeme proto cvičiti každý zvlášť. Má-li býti dosaženo výsledku, jest nutno, aby byly vždy kombinovány.

Cvičiti pohyb bez palby znamenalo by upadnutí do starých chyb, které hlavně na počátku světové války způsobily velké ztráty na životech všem zúčastněným stranám.

Cvičiti palbu bez pohybu bylo by naproti tomu přeceňováním tohoto pojmu a mohlo by vzbuditi u poddůstojníků dojem, že palba jest hlavním činitelem v boji, ač ve skutečnosti jest jen prostředkem k dosažení úspěchu.

Válka nám ukázala, že není schematických manévřů, nýbrž že se v moderním boji setkáváme s okamžitými mezerami, kterých jest nutno rychle využití pro soustředění palby a pohybu. Proti palbě bojujeme zase palbou účelně střídanou a doplněnou pohybem. Zásada, že jednotka nemůže podniknouti útok, dokud má nepřítel volnost a schopnost palby, musí býti respektována. Vůle útočícího pěšáka, jeho odvahy a nadšení jsou sice podstatnými činiteli, ale nedostačují k umlčení nepřátelského kulometu. Útočící jednotka musí si nejprve zjednatí převahu palby, které dosáhne buď vlastními prostředky, anebo za pomoci sousedů, těžkých kulometů a eventuálně dělostřelectva.

Dosažené převahy palby použijí jednotky k svému pohybu vpřed, zatím co jiné střílí. Tímto manévrem donutíme protivníka, aby přenášel svou palbu na jiná místa, pro něho zdánlivě nebezpečnější, neboť nemůže střílet několika směry najednou. Jakmile nastane zastavení, jednotky se uvolní a postoupí vpřed. Tento střídavý postup se děje nejprve v družstvech, potom v rojích a konečně, jsou-li některé jednotky zcela zastaveny, provádí se jednotlivě.

Organisace a výzbroj družstva umožňuje prováděti tento neobyčejně pružný manévř již v rámci této nejmenší bojové jednotky, a to v přímé blízkosti nepřítele, neboť čím více se útočník přiblížil, tím menší jest prostor ovládaný palbou obránce. Lehký kulomet poutá svou palbou odpor, čehož využije úderný roj, aby přískoky po jednotlivcích dostal se vpřed a ohrozil tak odpor s boku, eventuálně, aby donutil protivníka přeložiti svoji palbu. Tohoto okamžiku využije lehký kulomet, aby zlepšil své postavení a umožnil další pronikání.

Velitelé všech jednotek a zbraní musí býti cvičeni v tom, aby dovedli sami prováděti tato soustředění palby a využití jeho vlivu na křídlech k svému pohybu. Abychom toho dosáhli, jest nutno vyřešiti problém, jakým způsobem označit palbu, aniž zabíháme do fantasií, a aby užití způsob přiblížil cvičící co nejvíce skutečnosti a vštípl jim jasnou představu o situaci, nutil je mysliti, samostatně jednati a se rozhodovati. Vyřešení tohoto způsobu jest nezbytnou podmínkou výcviku pěchoty, neboť bez tohoto způsobu stává se každé cvičení, počínajíc výcvikem jednotlivce ve využití terénu a končíc výcvikem velitelů čtyry, nepravděpodobným a nepřirozeným.

Pokud jde o cvičící jednotku, bude rozhodně nutno použití k znázornění vlastní palby cvičných nábojů; podporu sousedů, těžkých kulometů a eventuálně dělostřelectva možno znázorniti různým způsobem jako praporky, klapačkou a j. Jde však o to, jak vytvořiti představu ztrát, budeme-li postupovati v nepřátelské palbě, neboť dosavadní způsob značkování palby u protivníka cvičnými náboji, nemůže nás nikdy uspokojiti. Takovouto střelbou můžeme snad dosáhnouti efektu, ale nikdy pravděpodobnosti a dokonce ne podpory pro skutečný výcvik jednotek a jich velitelů.

Z praxe jest známo, že pohyby prvního sledu vzbuzují často spíše dojem impulsivního davu, nežli jednotky vedené a řízené. Celá linie buďto postupuje v neuspořádaném tempu ve tvarech schematických, aniž se stará o palbu, kterou je ohrožována, anebo naopak se vrhá k zemi při prvé ráně, aniž uvažuje, anebo může posouditi, zda se střílí na ni, či na sousedy. Nastává vzájemná palba, křičení velitelů, posílání dopředu, vše se buď kryje a leží, anebo zase naopak, dělají se přískoky, když se má ležeti a střílet. Na všech stranách se jeví bezradnost, neboť nikdo neví, co dělati. Je slyšeti střelbu, ale nezná se směr palby, nevidí se účinek. Nastane-li konečně jakás palba a pohyb, není to nikdy ona zladěná účelná kombinace pohybů a palby, je to snad nejvýše nadřazený mechanism, ale nic více.

Aby mohl býti výcvik prováděn v nejmenších bojových jednotkách za správných předpokladů, jest nutno vyřešiti tyto problémy:

1. Jak označiti místa, odkud se střílí.
2. Jak ohraničiti terén, event. jak označiti část jednotky, na kterou se střílí, a vnuknouti tak myšlenku ztrát.
3. Konečně neméně důležité bude, aby nedostatečný přiděl cvič-

ných nábojů mohl býti alespoň u značkáře nahrazen způsobem jiným, levnějším.

Tomuto účelu zdá se velmi dobře vyhovovati způsob užívání ve škole pro výchovu důstojníků v záloze pěšího vojska v Košicích. Prostředky prováděcí jsou zcela jednoduché, nevyžadují zvláštních znalostí ani schopností a hodí se velmi dobře pro výcvik roje, družstva a čety.

Průběh cvičení jest ovládán cvičitelem zcela jednoduchým způsobem, pomocí praporků různých barev. Dovoluje zahájit, řídit a zastavit palbu obránce téměř okamžitě a tím i pohyb cvičící jednotky zrychlit, brzditi nebo okamžitě zastavit. Umožňuje jasně znázorniti, na kterou část roje, družstva nebo čety se střelí, vyvolává určitou představu o účinku palby, nutí vojiny se skrýti, viděti a nebýti viděn, střeliti nebo pohybovati se podle toho, jak cvičitel řídí cvičení.

Úkol cvičitele záleží v tom, aby:

- a) zamezil každý pohyb útočníka, který by nebyl odůvodněn;
- b) nutil obránce přenášeti palbu podle toho, jak byla zjednána převaha palby, a umožnil pohyb útočící jednotce;
- c) nedovolil útočníkovi provésti zteč, není-li podporována převahou palby.

Takto prováděný způsob výcviku podle námětu dává veliteli cvičící jednotky jasnou představu o situaci, nutí jej mysliti, pozorovati a jednati iniciativně, učí jej správně se rozhodovati a vyjadřovati se krátkými a jasnými rozkazy.

Tím, že cvičitel jest v největší blízkosti za cvičící jednotkou, dohlíží na způsob provedení, opravuje, kárá nebo chválí, nutí k správnému výkonu, který během několika cvičení se stává přirozeným a skutečným.

Tato cvičení mohou býti prováděna jako průpravná i bojová a mohou se měniti do nekonečna.

Příklad průpravného výcviku čety.

P o m ů c k y:

1. Vojín značkující obránce jest opatřen puškou nebo kulometem s několika náboji a třemi praporky různých barev, na příklad červeným, bílým, modrým.

2. Vojín, který je pomocníkem instruktora a je po jeho boku, má tytéž praporky jako obránce.

Vztyčení červeného praporku znamená, že palba byla soustředěna na prvé družstvo, vztyčení bílého znamená palbu na druhé a vztyčení modrého znamená, že se střelí na třetí družstvo.

P r o v e d e n í:

Četa postupuje směrem na most ve tvaru trojúhelníkovém se základnou vpředu:

1. a 3. družstvo v prvním sledu,
2. družstvo za středem.

Řídící cvičení dá znamení vojínu značkujícímu obránce. Potom nařídí vojínu, kterého si určil jako pomocníka, aby ukázal červený a modrý praporek, což obránce ihned opakuje. Obě čelná družstva jsou zastavena a zahájí na znamení velitele čety palbu. Současně se snaží oba úderné roje proniknouti v bocích kupředu, aby nepřekážely palbě lehkého kulometu. Řídící posoudiv situaci, sezná,

že třetí družstvo má snazší postup, sejmutím modrého praporku uvolní mu cestu. Aby zvětšil tento počáteční úspěch, přitáhne záložní družstvo v poklusu na onu stranu, která je pro postup příznivější. Postup jest však brzy zastaven palbou, která je na něho přeložena, což způsobil řídící zdvižením bílého praporku. Toho okamžiku užijí úderné roje 1. a 3. družstva, aby pronikly, co zatím všechny lehké kulomety vytvořily mohutnou koncentraci.

Záleží na instruktorovi, aby cvičení řídil postupně takovým způsobem, aby získanou převahu palby dal vyjádřití sejmutím toho nebo onoho praporku a umožnil tak postup některé jednotce.

Není-li možno získati převahu tímto způsobem, jest na veliteli čety, aby ji vhodným manévrem vytvořil. Vždy musí některé družstvo upoutati obránce palbou, aby druhé mohlo toho využití ke svému postupu. Jest nutno připomenouti, že byt i bylo družstvo postřelováno, neznamená to, že by jednotlivci, využívající terénu, nemohli kupředu.

Dá-li řídící vztýčiti všechny tři praporky, znamená to, že jakýkoliv pohyb je vyloučen a cvičení jest zastaveno. Tímto způsobem může instruktor kdykoliv cvičení zastaviti a provésti kritiku. Je-li nutno, shromáždí mužstvo, nařídě mu před tím ponechatí všechny zbraně na místě.

Příklad bojového cvičení v družstvu.

A. Předmět cvičení:

Zjednání dotyku družstvem čelního sledu s nepřítelem, který je v posíci.

B. Účel cvičení:

Cvičení jest aplikací článku cvičebního řádu pro pěší vojsko, odst. 609—610, 619—627 a jest studiem vedení boje v družstvu a kombinace pohybu a palby.

C. Charakteristika terénu:

1. Musí míti linii, hodící se za výchozí základnu cvičení, kde lze družstvo umístiti v krytu.
2. Přehledný — zcela nepatrně zvlněný terén.
3. Nepřátelský odpor asi 1000 kroků před linií výchozí základny.

D. Zvolený terén:

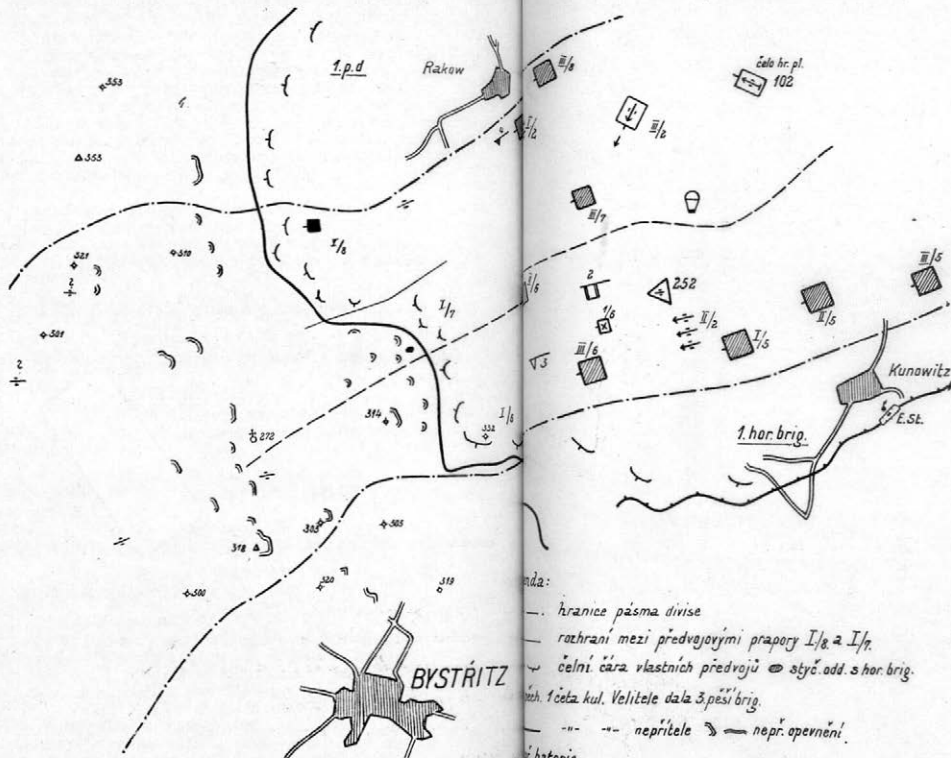
Viz přiložený náčrt na str. 57.

E. Organizace cvičení:

Všeobecně: Při cvičeních v útoku jest nutno, alespoň v počátcích, značkovati elementy nepřátelských odporů ve dvou liniích, abychom dali vojínům představu mohutnosti obrany. Ve volném terénu jsou vzdálenosti těchto dvou linií poměrně větší, aby umožněn cvičící jednotce přechod z útoku k obraně (přechodnému zastavení). Provádíme-li zteč, pak je nutno redukovati odpory prvé linie na jednotlivé ostrůvky odporu, aby vznikly mezery, které by umožnily útočníkovi manévrovati. Toho docílíme buď předpokladem, že útočíme na předsunuté osamocené prvky, anebo že útok je proveden po předchozí dělostřelecké palbě. Odpory drží se tak dlouho, dokud jim nedáme znamení, že úloha jejich je skončena. V daném případě značujeme osamělé předsunuté odpory, za kterými asi ve vzdálenosti 300 kroků jest další souvislá linie, vytyčená již předem praporky.

Situace 2. pěší divise dne 12. července 11 hod

Měřítko: 1:75.000

Cvičební listy č. 4.

Valný voj 2. pěší divise dokončil právě k šáře Rakov-Ob. Aujezd. — Děl. odd. I/2. v posici. Po jedné řadě doprovodných děl je od tohoto odd. I. pěší brig. II/2. v posici. hor. odd. 252 v zastávce. III/2. a hr. pl. 102 v pohybu. Styčný odd. mezi 3. a 4. p. brig. Čelní divísní zpravodajská ústředna ve Wschodě našich letounů: 1 zelený praporeček v levo.

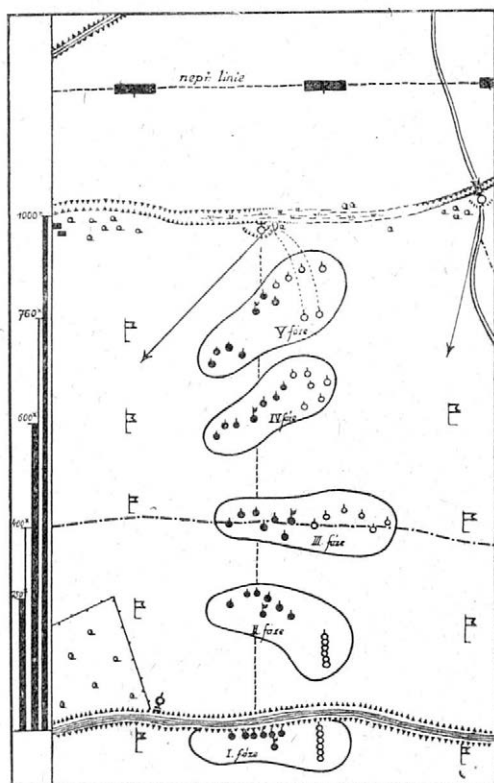
Major gen. štábu Libor Vítěz.
Příloha k námětu č. 66 ze všeobecné taktiky.
Zahajovací boj pěší brigády.

- Legenda:
- hranice pásma divise
 - rozhraní mezi předvojovými prapory I/8 a I/7
 - čelní čára vlastních předvojů — styčný odd. s hor. brig.
 - 1. četa kul. Velitele dala 3. pěší brig.
 - — nepřítel — — nepř. opevnění
 - baterie

Z n a ě k á ř: Vojine X, vezměte si kulomet se 6 náboji, 4 klamně nábojky a po jednom praporku barvy červené, modré a žluté. Umístěte se u stromu s křivým kmenem, kde budete značkovat nepřátelský odpor.

Vaše činnost: Když družstvo postoupí asi 200—300 kroků, zahájíte na ně palbu z kulometu dvěma dávkami po třech ranách. Potom budu řídit vaše znázornění palby tím, že mě napodobíte asi takto:

Náčrt k ukázce bojov. výcviku družstva.

Vysvětlivky: ○ 1. družstvo ● vojini střelec roje □ družstva sousední
 ⊙ velitel družstva ○ - - - údern. roje

Zvednu-li praporek barvy žluté, zvednete současně i vy praporek téže barvy a držíte jej vodorovně nad zemí tak, aby byl se strany cvičících viditelný. Zvednu-li dva praporky určité barvy, současně i vy zvednete praporky téže barvy. Skloním-li praporek, skryjete souhlasně. K znázornění exploze vystřelených granátů, vyhodíte ve své blízkosti stejný počet klamných nábojek a současně na krátkou dobu (několik vteřin) umlknete, což se opakuje až do zteče.

Sousední družstva: Vojine K, vezměte si jeden žlutý praporek. Budete postupovati 150 kroků vpravo přibližně na výši cvičícího družstva. Asi 150 kroků po překročení cesty zastavíte svůj pohyb a setrváte tam až do konce cvičení v předpokladu, že jste zastaven odporem umístěným u mostu.

Vojine L, vezměte si rovněž praporek žluté barvy, značíte sousední levé družstvo naší čety. Budete postupovati 150 kroků vlevo na výši cvičícího družstva, podél okraje zahrady. Váš postup bude řízen žlutým praporkem stejným způsobem jako u cvičícího družstva. Postup vás obou musí se dít pomalu.

Vlastní těžký kulomet: Vojine M, vezměte si klapačku a umístěte se vlevo nad hrází potoka. Budete znázorňovati palbu těžkého kulometu, který podporuje útok čety. Palbu zahájíte ihned, jakmile postupující družstvo bude napadeno palbou odporu. Podpora vaše bude trvat až do doby, kdy překročí družstvo cestu.

Pomocník cvičitele: Vojíne Y, vezměte si po jednom praporku barvy červené, modré a žluté. Při cvičení se budete zdržovati u mne. Na moje znamení „Modrý“ — zvednete praporek modrý tak, aby jej vždy značkař viděl a držíte jej tak dlouho vztyčený, dokud neřeknu „Dolů!“ Takto vztyčujete praporky na moje pokyny.

N á m ě t.

Naše četa v prvním sledu roty s úkolem zjednatí dotyk s nepřitelem, dosáhla potůčku, kde jí bylo hlášeno velitelem jezdecké hlídky, která v síle 1—3 před námi hlídkovala, že nepřítel má slabší odpory u vysokého stromu a vpravo od něho u mostu.

Průběh cvičení:

1. konkrétní případ:

Cvičitel určí cvičící skupinu, nařídí, aby zaujala počáteční postavení a dá veliteli družstva možnost, aby mohl pozorovati, orientovati se a posouditi terén se stanoviska nepřitele v obraně a hlavně pro provedení vlastního útoku. Potom vydá rozkaz velitele čety.

Rozkaz velitele čety:

„Četa útočí na zjištěný odpor asi 1000 kroků před námi, aby zjistila umístění skutečných nepřátelských sil.

Četa kulometů podporuje náš útok.

Tvar: dosavadní.

Směr: 2. družstvo: strom, u kterého zjištěn odpor.

Cíl: dosažení vyschlého řečiště 1000 kroků před námi. První postupný cíl — cesta, která jest základnou útoku.

Já jdu s 2. družstvem.

Vyrazení k útoku: na mé znamení rukou.“

Rozkaz velitele družstva:

„K tomu nařizuji:

Tvar: Střelecký roj v čele v rojnici, úderný roj v zástupu 40 kroků za pravým křídlem.

Směr: Střelecký roj na označený strom.

Cíl: řečiště.

První postupný cíl — polní cesta 400 kroků.

Já jdu se střeleckým rojem.

Vyrazení: provede se na znamení velitele čety.“

2. konkrétní případ:

Družstvo vyrazí krokem a dříve než dosáhne cesty, je napadeno palbou odporu u osamělého stromu a vrhá se k zemi. Četa těžkých kulometů okamžitě zahájí mocnou palbu, která umlčí odpor a umožní další přiblížení asi na 80 kroků k cestě, kde se družstvo octne znovu v palbě.

3. konkrétní případ.

Ničím nezadržovaný postup sousedních družstev, značkových praporků, a podpora těžkých kulometů umožní poměrně snadno další pohyb cvičícího družstva přískoky po rojích až na cestu.

4. konkrétní případ:

Útočící družstvo je upoutáno odporem (což vyvolal cvičitel vztyčením modrého a červeného praporku) a zahájí palbu lehkým kulometem. Sousední družstva postupují dále, pravé je však zastaveno odporem umístěným u dřevěného můstku, levé pak na znamení cvičitele vztyčením žlutého praporku jest zastaveno obráncem před námi, který přeložil na ně svou palbu. Okamžiku toho využije velitel našeho družstva, aby nařídil údernému roji přemístiti se po skupinkách a zlepši i stanoviště lehkého kulometu.

Vztyčením červeného praporku jest zastaven střelecký roj, který zahájí palbu a umožní postup úderního roje po jednotlivcích. Současně s nimi přemísťují se na rozkaz velitelův družstva i pomocníci, aby zesílili úderný roj v okamžiku zteče.

5. konkrétní případ:

Sousední levé družstvo, které postoupilo ještě asi 100 kroků, je definitivně zastaveno cvičitelem, jednak, aby se mohl více věnovati cvičicí skupině a také proto, aby cvičení nebylo zkresleno. Terén v jeho přímé blízkosti není bezpečný a nedovoluje mu jinak působiti než-li palbou. Této převahy palby využívá cvičicí družstvo k přiskokům jednotlivců podle toho, jak se jeví palba odporu, řízená cvičitelem.

Na vzdálenost asi 250 kroků ponechá velitel oba granátníky, aby střelili na obránce a nařídí vztyčiti bodák, pokud se tak již nestalo. Okamžiku exploze využijí úderníci i oba pomocníci, vedeni jsouce velitelem družstva a podporováni palbou lehkého kulometu, k přiskoku na ztečnou vzdálenost. Nato vrhnou granáty a po explozi se zmocní odporu.

Takto si umožňují družstva a roje, vzájemně se podporující, přiblížení až na vzdálenost zteče za trvalé převahy své vlastní palby.

Upozornění:

Tato metoda výcviku týká se jen nejmenších bojových jednotek a to jen v jeho počátcích, anebo při útoku na přesně předem zjištěné odpory. Později, když vojín jsou dostatečně vycvičení v technice pohybu a palby, je nutno vésti je k tomu, aby odpory samy zjistili. Nebudeme jim tudíž odporů více značkovati proparky v místech odporu, nýbrž použijeme způsobu jiného, totiž řízení rozhodčího.

Příprava pro Válečnou školu.

Major generálního štábu Libor Vítěz:

Námět čís. 66.

Námět ze všeobecné taktiky a dělostřelectva*) (pro důstojníky, kteří se připravují k přijímacím zkouškám do Válečné školy v roce 1925—1926).

Zahajovací boj u pěší brigády a dělostřelecké skupiny přímé podpory o dvou lehkých oddílech.

Mapy 1:75.000 Přerov, Hranice, N. Jičín a Valašské Meziříčí.

I. Povšechná situace.

Dne 12. července**) za svítání překročila 2. pěší divise Bečvu a koná jako včleněná divise přibližovací pochod ve směru Chorin—Keltsch—Dřewohostitz—Prusinowitz (asi 5 km na jih od Dřewohostitz). Na severu jde s ní na úrovni 1. pěší divise a na jihu sousedí s 1. horskou brigádou, která se pro příliš obtížný, silně zalesněný, hornatý terén zpožďuje.

2. pěší divise pochoduje s brigádami vedle sebe. U severní 4. pěší brigády s pluky vedle sebe, u jižní, 3. pěší brigády s pluky za sebou. Každý ze tří pluků 1. sledu je zajištěn předvojem v síle jednoho praporu.

Lehké dělostřelectvo divise podporuje předvoje, hrubý pluk jde za 3. pěší brigádou. Nepřítel, který byl delší dobu na ústupu, zastavil se na částečně připravené posici, jejíž východní okraj jde pravděpodobně skrze Bystřitz—Lhotsko M. H.—Leipnik.

Smíšený přezvědný oddíl 2. pěší divise byl od 11. července večer svými hlídkami v dotyku s cíly nepřátelských předních stráží na čáře... Nečitz—Wittonitz... Nyní dne 12. července kolem 11. hodiny jest již skoro všude překročen předvoji divise a shromažďuje se u Drholec W. H. (asi 5 km na východ od Wittonitz).

II. Bližší situace 2. pěší divise a podrobná situace 3. pěší brigády dne 12. července o 11. hod. je v přiložené průsvítce.

Velitelem dosavadního předvoje 3. pěší brigády je velitel 6. p. pl. a má své stanoviště na kotě 335 mezi Wittonitz a Ob. Aujezd. Valnému voji 3. pěší brigády velí velitel 5. p. pl. a je s brigádníkem u Ob. Aujezd (viz průsvitku!).

Situaci nepřátelských opevnění a nepřátelského dělostřelectva proti 3. pěší brigádě znázorňuje průsvítka. Nepřátelská opevnění jsou nesouvislá, bez drátěných překážek.

Ve vzduchu má vlastní modrá strana převahu. Žádný z obou protivníků nebojuje plyny. Počasí je jasné a suché.

III. Ve 12 hodin dostal velitel 3. p. brig. na svém stanovišti u Ob. Aujezd tento rozkaz velitele 2. pěší divise pro zahajovací boj: 2. pěší divise.

Štáb.
3. oddělení.
Č. j. 218 op.

S. V. dne 12. července 11. h. 45.

Všeobecný operační rozkaz čís.

Mapy 1:75.000 Přerov, Hranice, Jičín, Val. Meziříčí.

I. Situace. Na sever od Blasického (Blasitzer B.) potoku ustupuje nepřítel před naším severním předvojem, který postupuje, využívaje náskoku levého křídla 1. pěší divise.

Na jih od potůčku je střední předvoj zastaven před hřbetem Hrabina. Jižní předvoj jest úplně rozvinut na kotě 332 a na východ od tohoto bodu, neboť postup 1. horské brigády po svazích Javorníku Kelského je pomalý a obtížný.

Všeobecnou čáru, dosaženou našimi předvoji, lze vyznačiti místy: Komárno — kota 370 (obě u horské brigády) — 332 — západní východy z Wittonitz — kota 261 na potůčku — kota 312 — Soběchleb (u 1. p. d.)

II. Úmysl velitele divise:

Na sever od Blasitzer B. bude severní předvoj pokračovati ve svém postupu. Na jih od jmenovaného potoku podniknou předvoje současně útok na hřbet 314—Hrabina—Žakowitz. Hlavní nápor na kotu 314.

III. Provedení:

a) Na sever od Blasitzer B.

Severní předvoj 4. pěší brigády využije náskoku levého křídla 1. pěší divise pro pokračování ve svém postupu, nepřekročí však

*) Otázku z dělostřelectva dal a vyřeši škpt. gštbu Churavý.

**) Východ slunce ve 4 hod. 11 min., západ v 19 hod. 59 min.

svým levým křídlem silnice ze Šimre do Žákowitz potud, pokud Žákowitz nebude v našich rukou.

b) Na jih od Blasitzer B.

Cíl: Potok Libosvárka od ústí až tam, kde ho přetíná silnice z Wittonitz do Bystřitz am Hostein.

Hlavním podnikem bude tu útok velitele 3. pěší brigády jedním praporem valného voje na kotu 314. Současně s ním vyrazí dosavadní střední předvoj ve směru na Blasitz.

Hodina pro vyrazení obou těchto praporů bude oznámena později. Nejpozději to bude v 15 hodin.

Dosavadní jižní předvoj, rozvinutý na kotě 332, zůstane na místě, aby kryl jižní bok útoku.

c) Valný voj bude sledovati za postupujícími předvoji, nepřekročí čáry Ob. Aujezd—kóta 293 (na sever od Wittowitz)—Horní Nečice (Ob. Nečitz).

IV. Dělostřelectvo:

a) Přímá podpora: pro každou pěší brigádu jako doposud skupina o dvou lehkých oddílech. Severní skupině velí velitel dělostřeleckého pluku 2, jižní velitel dělostřeleckého oddílu 252.

b) Společná činnost a palba proti bateriím za velení velitele hrubého dělostřeleckého pluku — hrubý dělostřelecký pluk.

c) Umístění: Lehké dělostřelectvo — 2 oddíly v nynějších pozicích — 2 oddíly jest posunouti co nejbliže k silnici z Opatowitz do Ob. Aujezd.

Hrubý pluk — v pásmu 331—Boží Muka.

d) Útok bude předcházeti 10 minut příprava lehkého dělostřelectva na cíle stanovené pěchotou; hrubého dělostřelectva na 314—S. G. Část hrubého pluku bude od 13 hodin připravena zahájit palbu na nepřijemné nepřátelské baterie.

e) Spotřeba střeliva pro útok: lehké dělostřelectvo 50 ran, hrubé dělostřelectvo 25 ran pro dělo.

V. Letectvo: 1 letoun pěchoty — počínajíc H + 10, 1 letoun k dispozici divisního dělostřelectva.

VI. Balonová rota: Balon ve vzduchu u Všehovic (Wschelowitz) dostane své úkoly od velitele divisního dělostřelectva.

V. S. V. Spojení a spojovací služba beze změny.

Souhlasí se schváleným konceptem:

Velitel 2. pěší divise:

náčelník štábu:

generál N.

plukovník generálního štábu N. N.

Dostanou: 2 brigády (6 ex.), velitelství divisního dělostřelectva (4 ex.), letka a balonová rota k provedení. Sousední jednotky (2 ex.) jako zprávu. Armáda (1 ex.) jako hlášení.

Poznámka: Ve 14 h 30 m dostal velitel 3. pěší brigády od divise rozkaz, kterým byla hodina „H“ stanovena na 15 h 15 m.

Otázky:

1. Ze všeobecné taktiky.

a) Rozkaz anebo rozkazy velitele 3. pěší brigády vydané na podkladě rozkazu velitele 2. pěší divise.

b) Co bude žádati velitel 3. pěší brigády od dělostřelectva pro podporu útoku.

2. Z taktiky dělostřelectva.

a) Jakým způsobem bude podporovati jižní skupina přímé podpory útok 3. pěší brigády.

b) Náčrtek umístění jižní skupiny v palebném postavení a vybudovaného spojení.

Škpt. gen. štábu Rudolf Kučera:

Námět čís. 67.

Divisní jezdectvo v předvoji pěší divise.

Povšechná situace: tatáž jako v námětu čís. 65.

Podrobná situace: Jizerská armádní skupina vyrazí 1. září tak, jak bylo předkládáno v námětu čís. 65.

Pochodové pásmo divise B je ohraničeno:

na severu linií: Vinec—Jemník—Nová Ves trig. 317—Domausnitz—Střevač—Lhota Kačakova—Choteč—Lázně Bělohrad—W. Tremeschna (vše pro divisi A);

na jihu linií: Hruschow—Němčic kóta 246—M. H. Ovčárna—Sovolusk—Psinitz—Labouň—Vrbitz—Wostroměř—Hořitz—Poličany—Liebthal (vše v to).

Zajištění svěřil velitel divise B veliteli 1. pěší brigády rozkazem z 31. srpna 12 hod. a naznačil jako předvoj:

smíšený přezvědný oddíl B;

1 pěší pluk;

1 dělostřelecký oddíl;

1 ženijní rotu.

*

Velitel předvoje ve všeobecném rozkazu pro předvoj z 31. srpna 16 hod. dal smíšenému předzvědnému oddílu (nocovavšímu v Zamošti, jv. Krnska) úkol:

a) chrániti vyražení předvoje přes Jizeru dne 1. září v 8 hod.;

b) chrániti další pochod předvoje,

c) přezvídati v pochodovém pásmu divise a dodávati veliteli předvoje zprávy o cestách a o nepříteli.

Dne 1. září jest pěkné a suché počasí.

Předmět práce: Provedení daného úkolu.

a) Rozkazy velitele smíšeného přezvědného oddílu B pro vyražení k ochraně přechodu předvoje pěší divise B přes Jizeru.

b) Postup smíšeného přezvědného oddílu B po překročení Jizery předvojem pěší divise B.

c) Situace smíšeného přezvědného oddílu B v době, když předvojový houfec, dosáhnuv silnice Sedliště—Libáň—Psinitz, ukončí pohyb nařízený pro 1. září.